Un dels tres millors arriba a montilivi

Des de l'arribada de Simeone l'any 2011 l'Atlètic s'ha convertit en un dels millors equips de la competició, ha competit contra els dos grans. Ha jugat finals de Champions League i va ser campió de lliga l'any 2014. Sens dubte el rival d'avui és un equip molt treballat tàcticament, desenvolupa el sistema de joc 4-4-2 a la perfecció i disposa de jugadors desequilibrants tant per banda com en la zona de finalització. Les variants del sistema de joc les defineixen els diferents perfils de futbolistes de què disposa el tècnic, una altra variable defensiva que utilitza amb l'objectiu d'obtenir igualtat o superioritat numèrica al mig camp és el moviment d'un dels dos davanters que endarrereix la seva posició convertint l'esquema en un 4-4-1-1. Els madrilenys són un equip que competeix molt bé. A l'hora de defensar situen tots els jugadors per darrere la pilota, tenen la capacitat de poder pressionar a dalt a la sortida de pilota del seu rival però en cas que no puguin recuperar tenen el suficient sacrifici col·lectiu per replegar en bloc i ajuntar línies dins el seu propi terreny de joc. Una de les característiques que els fa ser molt fiables és que encaixen molt pocs gols, disposen d'un dels millors porters d'Europa com és Jan Oblak, la parella de centrals saben jugar junts i el doble pivot, format la majoria de vegades per la parella Koke [/esports/futbol/primera-divisio/atletico-de-madrid/koke.html]-Gabi, els dona molt equilibri. L'equip destaca per la capacitat de treball dels seus jugadors i pel fet que cada un d'ells sap perfectament la seva tasca al terreny de joc, sens dubte un dels rivals més treballats i amb les idees més clares.

Experiència i qualitat. L'adversari d'avui té una plantilla molt compensada, amb un projecte molt consolidat basat en el caràcter i mentalitat del seu entrenador és un equip que sap estar concentrat els noranta minuts, són més potents, encara quan aconsegueixen posar-se per davant en el marcador. Simeone ha implantat un estil de joc al seu equip en què no li cal dominar ni la pilota, ni el control del joc, si es veuen superiors al seu rival poden tenir la possessió i el domini però no els fa res esperar , defensar i jugar a partir de la recuperació. Disposa de jugadors amb molta experiència tant a Primera Divisió com en l'àmbit europeu, jugadors que saben jugar amb el resultat del partit i acostumats a viure moltes situacions dins d'un partit. Avui de l'onze habitual els faltarà Godin i Filipe Luis, però la plantilla és prou àmplia i els recanvis seran futbolistes del mateix nivell.

Aspectes a controlar. Una de les lluites més previsibles i on caldrà estar més atents és en el domini de les dues bandes. Si el Girona juga amb el seu habitual sistema de joc els carrilers locals necessitaran ajudes. Quan l'equip es desplega per atacar disposa de dos laterals que busquen sempre amplitud i profunditat, els ajuden els jugadors de banda, en la qual Simeone té diferents perfils de jugadors per alinear, com Ferreira-Carrasco. Una altra dificultat serà el joc entre línies de Griezmann [/esports/futbol/primera-divisio/atletico-de-madrid/antoine-griezmann.html]. El francès té la capacitat de jugar darrere els pivots rivals, fet que provoca molts dubtes en el marcatge als centrals i sap moure's en els desmarcatges de suport. També és un jugador que caldrà controlar a l'espai lliure, la seva visió en el desmarcatge de ruptura i la velocitat de què disposa el converteix en un davanter molt perillós, amb el dubte de Gameiro, el més normal és que avui l'acompanyi Torres. Són especialistes també en les accions a pilota aturada; en l'estratègia defensiva costa molt rematar-los alguna pilota, en l'ofensiva disposen de molts recursos i variables que els han ajudat a decidir molts partits, dominen aquest aspecte del joc i en les dues àrees sovint són superiors al rivals.

El Girona ha de competir.L'equip de Machín ha d'estar dins el partit, ha de mostrar-se ambiciós per atacar i generar accions de perill, alhora ha de ser un bloc defensiu compacte i sòlid per evitar els contraatacs de l'adversari. Caldrà lluitar qualsevol acció d'un per un i aconseguir el màxim de superioritats numèriques favorables, tant ofensivament com defensivament, amb l'objectiu d'anar guanyant les jugades que es vagin desenvolupant. Els de Simeone poden guanyar les accions de qualitat individual o en alguns casos poden ser millors si aconsegueixen combinar ràpid. En el que no poden ser millors és en ordre tàctic, lluita, entrega, despesa física i mentalitat. Si el Girona pot igualar la majoria de les accions tindrà ocasions per buscar el partit. Cal saber jugar i intentar que l'adversari no s'avanci en el marcador, fet que obligaria a la remuntada, una missió molt difícil. Les arribades des de segona línia d'homes com Portu o Borja poden sorprendre en un partit en què fer mal per bandes pot costar més que de costum.

La lògica indica que en una lliga de 38 partits l'Atlètic li hauria de treure una colla de punts al Girona. Per tant, l'objectiu dels gironins s'ha d'enfocar a partit únic. És aquí on els locals tindran les seves possibilitats de guanyar. En el curs de 90 minuts tot és possible.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/08/19/dels-tres-millors-arriba-montilivi/862851.html?utm_source=rss